

Sygn. akt IV U 241/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania D. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 lutego 2013 r. (Nr (...))

w sprawie D. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 241/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 5 lutego 2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na art.24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał D. P. poczynając od 1 stycznia 2013r. ,tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek emerytury, której wysokość obliczona została zgodnie z zasadami określonymi w art.26 w/w ustawy na kwotę 1.386,60 złotych. Jednocześnie z uwagi na to, że tak obliczona emerytura okazała się świadczeniem mniej korzystnym od emerytury ustalonej na podstawie art.53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy poinformował D. P., że podejmuje wypłatę świadczenia przyznanego decyzją z 31 marca 2008r. w kwocie 1.668,38 złotych i zmienia numer świadczenia na (...).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona D. P. wnosząc o ponowne obliczenie wysokości emerytury, gdyż wysokość ustalona w zaskarżonej decyzji jest nieprawidłowa. Ubezpieczona podniosła, że w dniu 30 grudnia 2012r. ukończyła 60 rok życia i w związku z tym była przekonana, że wysokość jej emerytury wzrośnie. Kiedy po otrzymaniu powyższej decyzji udała się do organu rentowego po wyjaśnienia uzyskała informację, że od 1 stycznia 2013r. obowiązują niekorzystne dla emerytów uregulowania co do wysokości świadczeń. Tymczasem posiada ona informację, że emeryci będący w takiej samej sytuacji jak ona uzyskiwali korzystną wysokość emerytury i to nawet wtedy, gdy o przeliczenie świadczenia wystąpili po upływie 6 miesięcy roku od ukończenia 60. roku życia. (odwołanie k.2 i oświadczenie ubezpieczonej precyzujące datę zaskarżonej decyzji k.7 – 51 sekunda nagrania).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując na przepisy prawa i argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k.3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 marca 2008r. - mając ukończony 55 rok życia - ubezpieczona D. P. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o emeryturę. Stosunek pracy ubezpieczonej ustał z dniem 21 marca 2008r. i po tej dacie ubezpieczona nie kontynuowała zatrudnienia. Decyzją z 31 marca 2008r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej poczynając od 1 marca 2008r. emeryturę. Podstawę przyznania świadczenia stanowił przepis art.46 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a jej wysokość ustalono na podstawie art.53 powyższej ustawy (wniosek o emeryturę, świadectwo pracy z 21 marca 2008r. i decyzja z 31 marca 2008r. k.1, 7 oraz 13-15 akt o emeryturę za wnioskiem z 25 marca 2008r.). Powyższe świadczenie organ rentowy wypłacał ubezpieczonej za numerem (...).

W dniu (...) ubezpieczona osiągnęła powszechny wiek emerytalny ,tj. ukończyła 60. rok życia. W dniu 7 stycznia 2013r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o emeryturę. W wyniku rozpoznania powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 5 lutego 2013r., w której przyznał ubezpieczonej emeryturę poczynając od 1 stycznia 2013r. ,tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Świadczenie przyznane zostało na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a jego wysokość ustalona została w myśl uregulowań zawartych w art.25 ust.1 i 1b oraz art.26 ust.1 powyższej ustawy. Zgodnie z tymi uregulowaniami podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne (zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata świadczenia) oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej uprzednio przez ubezpieczoną emerytury (przyznanej w/w decyzją z 31 marca 2008r.). Tak ustalona podstawa emerytury podzielona przez przewidywane średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia ubezpieczonej na emeryturę dała kwotę emerytury w wysokości 1.386,60 złotych. Wobec ustalenia, że tak ustalona emerytura jest świadczeniem mniej korzystnym od świadczenia dotychczas pobieranego przez ubezpieczoną, organ rentowy od 1 lutego 2013r. ponownie podjął wypłatę na rzecz ubezpieczonej emerytury przyznanej decyzją z 31 marca 2008r. w aktualnej (na datę decyzji) wysokości wynoszącej 1.668,38 złotych brutto – 1.393,23 złotych netto (wniosek o emeryturę z 7 stycznia 2013r. i decyzja z 5 lutego 2013r. k.1 i 12-13 akt emerytalnych za wnioskiem z 7 stycznia 2013r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej D. P. od decyzji z 5 lutego 2013r. podlegało oddaleniu.

W sprawie niesporne jest, że od 1 marca 2008r. ubezpieczona pobierała tzw. wcześniejszą emeryturę przyznaną na podstawie art.46 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.). Poza sporem pozostaje również, że w dniu 30 grudnia 2012r. ubezpieczona ukończyła 60. rok życia i w dniu 7 stycznia 2013r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie wysokości świadczenia w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego. W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ,tj. w oparciu o przepisy regulujące nabywanie prawa do emerytury przez ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948r. Ustalając wysokość emerytury organ rentowy zastosował zasadę przewidzianą w art.26 ust.1 przedmiotowej ustawy ,tj. podstawę emerytury (obliczoną zgodnie z art.25) podzielił przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę przez ubezpieczoną. Podstawę zaś obliczenia emerytury ustalił - w oparciu o regulacje zawarte w art.25 ust.1 i ust.1 b ustawy - jako sumę zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne (zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata świadczenia) i zwaloryzowanego kapitału początkowego pomniejszoną o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej uprzednio przez ubezpieczoną emerytury. Ustalona w ten sposób wysokość emerytury wyniosła 1.386,60 złotych.

Ubezpieczona zakwestionowała powyższe wyliczenie, a w szczególności zastosowanie do jej osoby przepisu art.25 ust.1b ustawy emerytalnej nakazującej pomniejszenie podstawy obliczenia emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot wypłaconej uprzednio na jej rzecz wcześniejszej emerytury przyznanej decyzją z 31 marca 2008r. Ubezpieczona argumentowała, że powyższy przepis został dodany do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na mocy art.1 pkt 6b ustawy z 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012r. poz.637), która to ustawa weszła w życie 1 stycznia 2013r. Tymczasem skoro ubezpieczona ukończyła powszechny wiek emerytalny w dniu 30 grudnia 2012r., a przepis art.22 ustawy nowelizującej nie przewiduje retroaktywnego działania, to do obliczenia wysokości jej emerytury powinny być zastosowane przepisy w brzmieniu sprzed tej nowelizacji (pismo ubezpieczonej z 24 marca 2014r. k.23-24 akt sprawy).

Ze powyższym stanowiskiem ubezpieczonej nie można się zgodzić. Poza sporem pozostaje, że przepis art.25 ust.1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zaczął obowiązywać od 1 stycznia 2013r., a to z mocy uregulowania zawartego w art.22 w/w ustawy z 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, stanowiącej że ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013r. Należy dalej zauważyć, że zgodnie z art.116 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Z kolei przepis art.129 ust.1 powyższej ustawy stanowi, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w który zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Z powyższego wynika, że zasadą jest, iż postępowanie w sprawie świadczenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego a data zgłoszenia wniosku ma takie znaczenie, że świadczenie wypłaca się od dnia powstania prawa do tego świadczenia, ale nie wcześniej jak od miesiąca, w którym zgłoszono stosowny wniosek. To zaś powoduje, że rozpoznając wniosek zainteresowanego organ rentowy stosuje przepisy obowiązujące w dacie zgłoszenia wniosku. W okolicznościach niniejszej sprawy oznaczało to, że choć ubezpieczona 60. rok życia ukończyła (...)to wobec zgłoszenia wniosku o ustalenie wysokości emerytury (w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego) w dniu 7 stycznia 2013r., zastosowanie do obliczenia wysokości emerytury znajdują przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.